

UZVARAS CEĻŠ

Lakraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrūpi: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapelkas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

Nr. 25 (823)

Svētdien, 1956. g. 26. februārī

7. gads

Uzlabot produkcijas kvalitāti, pazemināt pašizmaksu

Pašlaik mūsu Dzintenes galvaspilsētā Maskavā notiek PSKP XX kongress. Apspriežot un novērtējot aizvadītos darba gadus, partija norādīja jaunus ceļus mūsu tautsaimniecības tālākai attīstībai.

PSKP XX kongresa atskaites referatā b. Čruščovs atzīmēja, ka piektās piegādes laikā Komunistiskā partija un padomju tauta sasniegta jaunu rūpniecības kāpinājumu visās tās nozarēs. Ir zināms, ka rūpniecībā piekto piegādes plānu izpildīja pirms termiņa — četrus gadus un četrus mēnešus.

Direktīvu projekts sestajai piegādei teleic rūpniecības produkciju palielināt 1960. gadā par 65 procentiem, salīdzinot ar 1955. gadu. Pašreizējais apstākļos, kad priekšplānā izvirzījies rūpniecības produkcijas strauja kāpināšana, lielu lomu iegūst konkrēta daudzveidīgās rūpniecības vadīšana. Galvenā uzmanība jāpievērš cīņai par tālāku rūpniecības produkcijas kvalitātes celšanu. Viss tas lielā mērā attiecas arī uz Līvānu rajona rūpniecības uzņēmumiem.

Rūpniecības produkcija, ko izgatavo mūsu rajona uzņēmumos, bieži saņem kritiskas, asas atsauksmes no pircēju pusēs; produkcijas kvalitāte vēl ļoti zema, pašizmaksas turpretī ļoti augsta. Tas liecina par to, ka daudzi rajona rūpniecības uzņēmumi maz vēlējas piegriezt cīņai par produkcijas kvalitātes uzlabošanu, tās pašizmaksas pazemināšanu, ievēdot ražošanā jaunās mašīnas, pielietojot darba pirmrindnieku metodes, ievērojot vislielāko ekonomiju.

1955. gada vasarā mūsu rajonā noorganizējās ražošanas artelis „Darba ceļš”, bet tas astoņu mēnešu laikā nav parādījis kaut kādus darba sasniegumus. Arteļa produkcija ļoti nenozīmīga un tā nav ieguvusi piekrišanu iedzīvotāju vidū. Produkcijas pašizmaksas ļoti augsta, tāpēc arteļa noliktavā guļ daudz saražotās produkcijas, ko nevar realizēt.

Līvānu rajona rūpniecības ir plašs, daudzveidīgs ražošanas uzņēmums, kur tiek ražotas plaša patēriņa preces, sākot ar celtniecības materiāliem un beidzot ar augstvērtīgiem stikla traukiem, kas tik nepieciešami saimnieciskajā dzīvē. Nepārtraukti no gada gadā aug kombināta produkcijas daudzums. Tuvākajos gados Līvānos nodomāts celt iedzīvotāju saimnieciski apkalpojošu

kombinātu, paplašināt stikla fabriku, uzcēlot otru stikla vārīšanas krāsni. Šādā stikla fabrikā varēs izgatavot bezkrāsainus un daudzkrāsainus stikla traukus iedzīvotāju ikdienas vajadzībām. Tagad rūpniecība vadītājiem ikdienas jānodarbojas ar esošo ceļu darba ražības celšanu, tos paplašinot, produkcijas kvalitātes paaugstināšanu un tās pašizmaksas pazemināšanu. It sevišķi tas jāievēro galdnieku ceļam (vadītājs b. P. Krasovskis). Pircēji vēlas iegādāties izturīgas, glītas un vienkāršas mēbeles, izgatavotas no sausas koksnes, noklātas ar augstvērtīgu finieri, bet ne tādas, kādas ražo šobrīd no neizkaltuša koka, kas kalstot jūk ārā.

Nopietnas pretenzijas no pircēju pusēs ir attiecībā uz Līvānu stikla fabriku izgatavotajām lampām (vadītājs b. Čakšs). Šīs lampas ir pilnīgi brāķis un laiks ir to ražošanu uzlabot.

Ievērojamas kritiskas piezīmes darbaļaudis izsaka arī kūdras fabriku „Līvāni” vadībai. Ne vienmēr kolchozu vajadzībām atbilst kūdras pakaiši, arī kurināmā mašīnkūdra ne vienmēr ir labas kvalitātes. Arī Līvānu remontu-celtniecības kantoris var strādāt daudz labāk.

Jaunajā, sestajā piegādē mēs nedrīkstam pieļaut sliktas kvalitātes produkcijas ražošanu un tās pašizmaksas paaugstināšanu. Rūpniecības iestāžu kolektīvos jāizvērs socialistiskā sacensība par izlaidamās produkcijas kvalitāti, par asortimenta paplašināšanu saskaņā ar darbaļaužu prasībām.

Daudz šīnī ziņā var palīdzēt tirdzniecības organizācijas, pieļaujot nopietnas prasības saņemtajām precēm tirdzniecības tīklā. Nedrīkst samierināties ar brāķa ražotājiem vienā vai otrā rūpniecības uzņēmumā. Jāizliedz visi brāķa noieta ceļi caur tirdzniecības iestādēm.

Partijas, komjaunatnes un arodorganizācijām ātri jāatsaucas uz visu progresīvo savā kolektīvā, kā arī jāizvērs cīņu pret brāķa ražotājiem. Katru brāķa izlaides gadījumu skatīt par ārkārtēju un tas nekavējoties jāapspriež ražošanas sapulcēs.

Produkcijas kvalitātes uzlabošanas un tās pašizmaksas pazemināšanas uzdevumu var veikt kurš katrs mūsu rajona rūpniecības uzņēmums, vajag tikai vērst strādnieku un inženierietniskā personāla uzmanību uz šā nopietnā un goda pilnā uzdevuma atrisināšanu.

Līvānu pilsētā un rajonā

Pavasaris mūs nepārsteigs

Padomju Savienības Komunistiskās partijas XX kongresa Direktīvu projekts par tautas saimniecības attīstības sesto piecādu plānu un PSKP CK pirmā sekretara b. Čruščova referāts XX kongresā izraisījis vēl lielāku darba rosni lauksaimniecības arteļa „Nākotne” biedru vidū. Pilnā sparā notiek gatavošanās pavasara sējai. Sēkla jau atbērta par 99 procentiem. Pirmo vietu kolchozs ieņem arī kūtsmēslu izvešanā.

Pie kūtsmēslu izvešanas centīgi strādā Andrejs Vucens, Voldemārs Daugavvanags, Pēteris Iesalnieks, Anna Bruzgule, Marta Jankovska un citi.

— Pavasaris mūs nepārsteigs, — saka kolchoznieki. Iepazīnušies ar PSKP XX kongresa materiāliem, nākotnieši strādās vēl labāk, lai sekmīgi izpildītu jaunās piegādes uzdevumus.

E. Rudzāte

Apspriež kongresa materiālus

Šajās dienās kolchozā „Dzimtene” uz kārtējo sanākumi pulcējās agitatori, kurā apsprieda jautājumu par PSKP XX kongresa materiālu izskaidrošanu kolchozniekiem. Agitatori darba velksanal sadalījās pa brigādēm un fermām. Kolchoza partijas pirmorganizācijas sekretars b. Stikāns atzīmēja, ka kongresa materiālu iz-

skaidrošana nesaraucjami jāsalista ar kolchoza ražošanas darba jautājumiem.

Agitatoru sanāksmes dalībnieki vienojās turpmāk rīkot pirmrindnieku tikšanās vakarus. Pēc agitatoru sanāksmes kolchoza klubā notika vakars, veltīts Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes 38. gadadienai.

A. Stankevičs

Ar lielu interesi Padomju Savienības Komunistiskās partijas XX kongresa materiālus studē Līvānu rajona linu sagādes punkta darbinieki. Sapulcēs parasti izraisās dzīvas

debates. Visi darbinieki vienprātīgi atbalsta partijas politiku, kura virzīta uz darbaļaužu materiālās labklājības un kultūras līmeņa nemītīgu celšanu.

A. Kornijenko

PĀRSKATS

par organisko mēslu izvešanu (tonnās) un sēklas materiāla novešanu līdz izsējas kondīcijai (procentos) rajona kolchozos (Pēc plānu komisijas ziņām)

Kolchoza nosaukums	Līdz izsējas kond. novests sēklis % mēslu izvešanā	līdz izsējas kond. novests sēklis % mēslu izvešanā
Zelta vārpa	100	1,4
Nākotne	99	3,5
Sarkanais karogs	74	1
Molotova v. n.	73	0,7
Brīvās zemnieks	65	1,5
Dzimtene	60	0,5
Leļņa v. n.	42	0,5
Uzvara	38	0,7
Stalīna v. n.	16	0,1
Darba tauta	15	1,9
Molodaja gvardija	11	0,04
Padomju Latvija	9	0,5
Kaļiņina v. n.	8	0,05
Čapajeva v. n.	2	0,3
Ziedošā vārpa	—	2,9
Maļenkova v. n.	—	2
Oškālna v. n.	—	0,9
Darbs	—	0,8
1. Maļijs	—	0,7
Latgales zieds	—	0,6
Vorošlova v. n.	—	0,5
Strauts	—	0,4
Ciņa	—	0,4
Draudzīgais maijs	—	0,4

Atsevišķi rajona kolchozu vadītāji kā, piemēram, lauksaimniecības arteli „Zelta vārpa” (priekšsēdētājs b. Černodubs), „Nākotne” (priekšsēdētājs b. Dzjubdzels) un citi pareizi izpratuši laba sēklas materiāla lielo

nozīmi augstu un stabilu graudaugu ražu iegūšanā.

Sēklas materiālu atbēruši arī daudzi citi rajona kolchozi, bet nolaidīgie priekšsēdētāji un lauksaimniecības specialisti šīs kolchozos, necenšas darīt visu iespējamo, lai sēklas materiālu novestu līdz izsējas kondīcijai. Te jāmin Oškālna vārdā nosauktais kolchozs (priekšsēdētājs b. Leļnieks), kur viss atbērtais sēklas materiāls nekondicēts tīrības dēļ, tam skaitā 190 cent mitruma dēļ, bet vai kolchozā kaut ko dara lietas labā? Nē.

Kolchozā „Darbs” (priekšsēdētājs b. Skrebelis) tāpat viss sēklas materiāls nekondicēts tīrības un mitruma dēļ. Ne labāks stāvoklis Maļenkova vārdā nosauktajā (priekšsēdētājs b. Pastars), „Strauts” (priekšsēdētājs b. Cvetkovs), „Ziedošā vārpa” (priekšsēdētājs b. Simanovičs), „Latgales zieds” (priekšsēdētājs b. Bulmeistars), Vorošlova vārdā nosauktajā (priekšsēdētājs b. Agafonovs) un citos.

Bezatlīdzīgi pret šo faktu izturas arī MTS galvenā agronoma v. l. b. Kotāns un MTS direktors b. Beļajevs. Sēklas materiāla atbērušanai netiek ar pilnu slodzi izmantotas kolchozos esošās MTS un kolchozu graudu tīrāmās mašīnas un kaltes.

Neciešami gausi atsevišķos

Atzīmē Padomju Armijas 38. gadadienu

23. februārī Līvānu kultūras namā pulcējās uzņēmumu un iestāžu darbinieki, darba pirmrindnieki, kalpotāji un skolnieki, bijušie Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes pārstāvji, lai atzīmētu Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes 38. gadadienu.

Prezidijā partijas rajona komitejas, izpildkomitejas vadītie darbinieki, darba pirmrindnieki.

Ar referātu par Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes varonīgo cīņu ceļu uzstājās b. Pobalkins.

Pēc svinīgās sēdes Līvānu kultūras nama lauksaimniecības tehnikuma pašdarbinieki sniedza plašu koncertu ar lugu fragmentiem, dziesmām, dejām un deklamācijām.

A. Krūmājs

Šī gada 23. februārī Rudzētu vidusskolas skolēni pēc stundām sapulcējās aktu zālē, lai atzīmētu Padomju Armijas 38. gadadienu. Referātu nolasīja skolotājs J. Misjuns.

Savu referātu viņš prasmīgi saistīja ar PSKP XX kongresa materiāliem. Referents pastāstīja arī par Padomju Armijas dibināšanu, tās cīņām Lielā Tēvijas kara laikā, kā arī par latviešu gvardu cīņām lielajā Tēvijas karā. J. Priede

kolchozos norit organisko mēslu sagatavošana un izvešana uz lauka. Pārērkimot organisko mēslu izvešanu uz 1 ha pavasara sējumiem, pārliecinot var teikt, ka tie kolchozi, kur ilgākus izaudzē samērā labas graudaugu ražas, arī šogad dara visu iespējamo šai nolūkam.

Neskatoties uz stingro salu, lauksaimniecības arteli „Ziedošā vārpa” (priekšsēdētājs b. Simanovičs) norit spraiga organisko mēslu izvešana un sagatavošana. Lauksaimniecības arteli „Nākotne” (priekšsēdētājs b. Dzjubdzels) sagatavots un izvests uz lauka pa 3,5 tonnās uz katru ha pavasara sējumiem, kad turpretī kolchozi Kaļiņina vārdā nosauktais (priekšsēdētājs b. Gorbacšvs) un „Molodaja gvardija” (priekšsēdētājs b. Samosadkins) izveduši uz lauka tikai pa 0,04—0,05 tonnās uz ha.

Neciešami gausi šo darbu organizē arī Līvānu MTS direktors b. Beļajevs, par to liecina tas fakts, ka uz šodienu tikai 7 rajona kolchozos uzsākta organisko mēslu izvešana ar traktoriem.

Laiks atsevišķu kolchozu vadītājiem un MTS direktoram b. Beļajevam no spriešanas pāriet uz darbiem, Praksē pierādījis, kur šo darbu organizē pa īstam, var izbukt uz lauka arī dziļā sniegā un stingrā salā.

Ciešāku komjauniešu un jauniešu sadarbību

Šinīs dienās, kad visa padomju tauta lielā pacilātībā seko PSKP XX kongresa materiāliem, apspriež tos un nosprauž uzdevumus turpmākam grandiozā tautsaimniecības celtniecības darbam, komjaunieši ir pirmie partijas palīgi, kas ar jaunatnes degsmi un uzņēmību praktiskajā darbā droši stājas pie lielo sestās piecgades uzdevumu izpildes.

Komjaunatnes spēks, tāpat kā partijai, slēpjas tās ciešā saliedētībā ar plašām tautas masām.

Pie cieša komjauniešu un jauniešu kolektīva izveidošanas stājusies Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza komjaunatnes pirmorganizācija (sekretare Paulina Kārkle). Te komjaunieši šinī virzienā jau guvuši labus panākumus.

Pirmorganizācijas astoņi biedri strādā tieši ražošanas darbā un diendienā ir kopā ar saviem darba biedriem — pārējiem jauniešiem. Lai radītu arvien ciešākas saites, tad pēdējā laikā pa lielāki daļai notiek tikai atklātās komjauniešu sapulces. Kolchoza jaunie darbarūki tajās apspriež savus uzdevumus tieši arteļa ražošanas darbā un kulturas dzīvē. Rezultātā radās iespēja neorganizēt daudzus labus un vērtīgus pasākumus. Rīkojot plašas komjauniešu un jauniešu talkas, liels darbs veikts meža materiālu sagatavošanā kolchoza vajadzībām un iestādīts augļu dārzs 3 ha lielā platībā. Sekmīgi izvesta lasītāju konference par V. Lāča romanu „Uz jauno krastu”, kurā piedalījās ap pussimts lasītāju.

Uz priekšu komjaunieši savos pasākumos iecerējuši iesaistīt arvien vairāk un vairāk jauniešu. Vērtīga ierosme kolektīva izveidošanā ir dažādu puleiņu un nodarbību organizācijai. Darbojas b. Skrebeles vadītais dramatisks kolektīvs un mājturības pulciņš, ko vada b. Liepniņe. Regulāri notiek politinformācijas, kuras gatavo komjau-

nieši un jaunieši pārmaiņus. Turpmāk katru piektdienu rīkos jauniešu vakarus ar rotaļām, spēlēm un pārrunām, mācīsies labi un skaisti dejot.

Pasākumi labi un nav palikuši bez sekmēm, bet pirmorganizācijas sekretare b. Kārkle un komjaunieši daudz ko izlaiduši no sava redzes loka, kas vēl vairāk jauniešus saliedētu un organizētu. Neveicas ar fizikulturā un sporta pasākumiem, maz jauniešu piedalās atklātās sapulcēs, gadās darba disciplīnas pārkāpumi un dažādas citas negatīvas parādības. Kāpēc? Tāpēc, ka b. Kārkle pirmorganizācijas biedriem bieži neuztic vienu vai otru uzdevumu, par sapulcēm izziņo oficiāli, bez draudzīgas pieejas jauniešiem, maz pārrunu, lekciju un citu līdzīgu pasākumu.

— Neesmu specialiste par fizikulturu, — tā atbild b. Kārkle uz jautājumu, kāpēc neveicas ar fizikulturā kolektīva izveidošanu. Šis mazais piemērs norāda, ka sekretare saprot sporta kolektīva organizāciju kā īpaša klasiska sportista pienākumu un tikai tāpēc, ka pašai sporta klases nav, nav fizikulturā kolektīva. Taču ir pirmorganizācija, ir kolchozā jaunieši, kas mīl sportu un labprāt vadītu kolektīvu. Tikai viņiem jāpalīdz, jādod norādījumi, ierosinājumi un kolektīvs jāorganizē. Kolchozam ir 16 pāru slēpju un, ja tās neturētu ieslēgtas šķūnī, būtu arī slēpotāji.

Labi nostiprinātos kopīgas komjauniešu un jauniešu saites, rīkojot izbraucienus ar agitbrigādēm uz citiem kolchoziem, kopīgas ekskursijas, tematiskas sanāksmes, vakarus un daudzus citus pasākumus.

Kā redzams, iespēju daudz un Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza jaunieši pietiekoši uzņēmīgi un enerģiski, lai veiktu jebkuru uzdevumu kopā ar komjauniešiem, tikai nepieciešama iniciatīva un dzīva ierosme.

A. Staris

Apstājušies pusceļā

Līvānu kūdras fabrikā strādā daudz jauniešu un visi pa lielāki daļai ir enerģiski un aktīvi, savus pienākumus ražošanā veic labi.

Nesen atpakaļ te bija jūtama strauja kulturalu pasākumu un pašdarbības attīstība. Pavisam īsā laikā nodibinājās un sāka darboties dramatisks kolektīvs, kas aptvēra krievu un latviešu sekcijās ap 30 dalībnieku. Jaunieši mācījās dziedāt un dejot. Kūdras fabrikas klubā gandrīz katru vakaru notika interesantas, aizraujošas nodarbības. Retā mūsu rajona pašdarbības kolektīvā jaunieši nodarbojas ar tādu uzņēmību. Par to liecina tāds fakts, ka nepilnu 4 mēnešu laikā tika sniegti 7 pašdarbības vakari ar plašām programām. Kūdras fabrikas jauniešu panākumi, jāsaka, bija taustāmi. Pašdarbnieki gatavojās rajona mākslinieciskās pašdarbības skatei, lai savus sasniegumus parādītu visa rajona darbaļaudīm.

Labi iesāktais darbs tomēr palika nepabeigts. Fabrikas klubā aplūsa dziesmas un muzika. Vakaros te vairs neskān jautras pašdarbnieku balsis, nekas vairs neliecina par neseno trauksmi un dzīvību. Tādu izskatu klubs pieņēma pēc tam, kad fabrikas administrācija atzina par neiespējamu algot kluba vadītāju, un kolektīvs bez vadītāja neglābjami zaudē savu saliedētību. Taču, lai cik nepatīkami, tomēr kūdras fabrikas pašdarbniekiem vadītāja nav. Biežāk strādnieki redzami bufetēs vai uz vietas kopmītnē nositot brīvo laiku.

Ir bezgala daudz iespēju pašdarbību atjaunot, jo iesākta tā labi un vienīgais trūkums — vadītājs. Kāpēc gan vadību neuzņemas komjaunieši (sekretars b. Staris), komunisti (sekretars b. Lukjanovs) vai kāds no administratīvajiem darbiniekiem. Iespējams palīdzību palūgt no rajona kultūras nama un fabrikas kultūras dzīvi ievirzīt iepriekšējā gultnē.

Jāsaka, ka kūdras fabrikas vadība slikti rūpējas par savu strādnieku kulturalu atpūtu. Te jāatgādina vecā patiesība, ka ražens darbs prasa arī labu atpūtu.

A. Salenteks,
rajona kultūras nama in-
struktors

Ārsta padoms

Botkina slimība un ciņa pret to

Divu pēdējo mēnešu laikā Līvānu pilsētā un rajonā reģistrēti daži saslimšanas gadījumi ar šo slimību, kādēļ lietderīgi iepazīstināt iedzīvotājus ar Botkina slimību, līdzekļiem un pasākumiem cīņai ar to.

Botkina slimība — epidemiskais inpatits vai infekciozā dzeltenā kaite pazīstama jau sen. Dzeltenās kaites epidēmijas rada vaistīj lielus ekonomiskus zaudējumus un atstāj aiz sevis hroniskus slimniekus ar aknu bojājumiem.

Botkina slimība — infekcioza saslimšana, kas raksturojas ar iekaisuma parādībām aknās un gļotādu un acu baltumu pārvēršanos, kas ir galvenais šīs slimības simptoms.

Botkina slimības izsaucejs ir sīks mikrobs — viruss, kas ļoti izturīgs pret paaugstinātu un pazeminātu temperatūru, kā arī pret izžūšanu.

Vienīgais infekcijas avots, kas izdala vīrusu ar siekalām, urīnu vai izkārnījumiem, ir slimais cilvēks slimības pirmajās trīs nedēļās, bet dažreiz arī ilgāk. Retos gadījumos viruss var atrasties pārslimojuša cilvēka organismā. Šādi praktiski veselī vīrusu nēsātāji ir ļoti bīstami apkārtnē, jo viņi turpina izdalīt no zarnu trakta vīrusu.

Vīrusu organismā nonāk caur muti t. i. inficēšanās mehānisms pie Botkina slimības ir tāds pat kā pie citām kuņģa-zarnu trakta infekcijas slimībām (vēdertīfs, dizentērija).

No inficēšanās momenta līdz pirmajām slimības pazīmēm paiet zināms laiks, ko sauc par noslēpto jeb inkubācijas periodu un tas ilgst 3—5 nedēļas. Slimība norit divās galvenās formās — ar dzeltenu jeb ikterisku ādas krāsu un bez tās. Slimībā izšķir trīs periodus: pirmsdzeltenuma, dzeltenuma un izveseļošanās.

Pirms dzeltenuma jeb pirms ikteriskais periods sākas ar paaugstinātu temperatūru no 38—38,5°, kas pieturas 2—3 dienas. Dažreiz temperatūra nepaaugstinās virs 37,5—37,8° un dažreiz pat paliek normāla. Šajā periodā slimnieks sūdzas par vispārēju nespēku, apetītes zudumu, spiediena sajūtu un sāpēm pakrūtē un labajā parībā, sliktu dūšu, vemšanu, dažreiz caurejām.

Retāk pirms ikterusa periods norit ar augšējo elpošanas ceļu iekaisuma parādībām, anginām, muskuļu sāpēm, kādēļ bieži sajauc ar gripas sākumu.

Pēc 5—8 dienām no slimības sākuma parādās sāpes labajā parībā, urīns kļūst tumši brūns, putojošs, bezkrāsaini izkārnījumi, palielinās aknas un parādās otra perioda galvenais simptoms — acs ābolu baltās cīpsliņas, gļotādu un ādas dzeltenā nokrāsa.

Ikteriskais jeb dzeltenuma periods vidēji ilgst līdz divām nedēļām, pie kam ikterus aug ātri, bet izzūd lēni. Dažreiz blakus dzeltenumam parādās arī stipra ādas nieze. Šajā periodā aknas paliek palielinātas, sāpīgas, apetīte pazemināta. Sakarā ar nervu sistēmas intoksikāciju parādās apātija, sliktis miegs, slimnieks ātri uzbudinās, uztraucas.

Izveseļošanās periodā slimnieka stāvoklis uzlabojas: samazinās aknas, parādās apetīte, uzlabojas miegs, pamazām samazinās dzeltenums un slimnieks izveseļojas.

Ļoti grūti atklāt slimniekus, kas slimo ar bezikterisko formu un slimniekus pirmsikteriskā perioda. Šie slimnieki uzskata savu saslimšanu par gripu, augšējo elpošanas ceļu kataru vai kuņģa-zarnu trakta traucējumu, pie ārsta negriežas, pārslimo saslimšanu „staigājot”, tā izplatot infekciju. Lielāko tiesu inficēšanās gadījumi notiek tieši no šādiem slimniekiem.

Bezdzeltenuma Botkina slimības formu atklāšana un agrīna, pareiza diagnozes uzstādīšana prasa visu uzmanību un nopietnību gan no iedzīvotāju, gan medicīnas darbinieku puses. To var sasniegt tikai tad, ja slimnieki pie pirmām pazīmēm nekavējotīgi griežas pie ārsta. Slimniekus ar Botkina slimību var ārstēt un jāārstē tikai slimnīcās apstākļos.

Ciņa ar šo saslimšanu let trīs galvenos virzienos: pirmkārt, nepieciešams slimības avotu atklāt, izolēt un padarīt nekaitīgu, otrkārt, nepieciešams pārraut infekcijas izplatīšanos, treškārt, sistematiski paaugstināt iedzīvotāju pretestības spējas pret infekcijas slimībām.

Visbiežākais infekcijas izplatītājs ir slimnieks slimības sākuma jeb bezdzeltenuma periodā. Infekcijas avota izolācija, t. i. slimnieka ievietošana slimnīcā ir pats drošākais līdzeklis cīņā ar infekcijas izplatīšanos.

Ne mazāk svarīgs pasākums cīņā ar Botkina slimību ir infekcijas izplatīšanās ceļa pārtraukšana.

Zinot, ka vīruss no slimā uz veselo nonāk ar netīru roku, mušu, inficētu barības produktu un ūdens starpniecību, kļūst skaidrs, kas darāms, lai izsargātos no saslimšanas. Šeit pirmā vietā stāv personīgā un sabiedriskā higiēna.

1. Pirms ēšanas nepieciešams mazgāt rokas ar ziepēm, lai atdalītu no tām netīrumus.

2. Jālieto dzeršanai un uzturam tikai vārīts ūdens.

3. Pārtikas produktus nepieciešams glabāt slēgtos traukos, bet augļus un saknes pirms lietošanas nomazgāt ar vārītu ūdeni.

4. Jāizvērs visnesaudzīgākā cīņa ar mušām — slimības izsauceja pārnēsātājiem.

5. Sabiedriskā profilakse prasa sistematisku tīrības ieviešanu pagalmos, ielās, dzīvokļos un sabiedriskās vietās, plānveidīgu šo vietu attīrīšanu, stingru sanitāri — higiēniskā režīma ieviešanu visos pērtikas un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos.

Partijas un valdības rūpes par padomju cilvēku labklājību savu izpausmi atrod nemītīgā materiālā un kulturalā līmeņa celšanā, nemītīgā sanitārās kultūras, kā arī darba un sadzīves apstākļu uzlabošanā. Blakus tam no gada gadā uzlabojas tautas veselības rādītāji, samazinās mirstība un saslimšanas gadījumi, nemītīgi paaugstinās iedzīvotāju pretestības spējas pret infekcijas slimībām. Mūsu zemē ir visas iespējas cīņai pret infekcijas slimību izplatīšanos, kādēļ droši var teikt, ka tuvākā laikā mēs panāksim ar visplašāko iedzīvotāju masu palīdzību pilnīgu Botkina slimības likvidāciju.

G. Ūdris,

Līvānu rajona sanitāriepidemioloģiskās stacijas galvenais ārsts

No lopkopības pirmrindnieku pieredzes

Govju divreizējā slaukšana

Rīgas rajona kolchoza „Salliena” slaucēja komjauniete Antoņina Nagla-Ločmele 1955. gadā izslauca no katras viņai piestiprinātās govys 5054 kg piena.

Nesen pirmajā republikas slaucēju sanāksmē b. Nagla-Ločmele pastāstīja par savu pieredzi govju kopšanā. „Es ļoti mīlu savu darbu,” teica Toņa, „mūsu fermā tiek ievērota stingra dienas kārtība. Lopu barošana notiek tiešā zootehnikes vadībā. Sastādot barības devas, tiek ņemts vērā govys svars, piena izslaukuma daudzums dienā, piena tauku saturs, aplecināšanas laiks. Ziemas laikā izbarojam

kukuruzas skābarību, kas deva iespēju ievērojami pacelt govju produktivitāti. Lopi ievietoti siltās, gaišās un tīrās telpās. Fermā noorganizēta pastāvīga veterinārā govju uzraudzība. Nesen ievēdām divreizēju govju slaukšanu, kas deva vairāk brīva laika govju kopšanai.”

Par teicamiem darba sasniegumiem b. Nagla-Ločmele atbalvota ar Latvijas LKJS Centralās Komitejas Goda rakstu un vērtīgām balvām.

Attēlā: slaucēja komjauniete A. Nagla-Ločmele (pa labi) un zootehniķe I. Kļaviņa apskata lopus.

TASS

Šonedēļ rajona kultūras namā

Svētdien, 26. februārī plkst. 16.00 sākās šaha turnīrs.

Trešdien, 29. februārī lekcija „Kā cilvēks iekaroja gaisu”.

Kinoteatrī «Atpūta»

26. februārī „Pirmās klases skolniece” — skolēnu seanss.
26. — 27. februārī ungaru kinofila „Budapeštas pavaris”.

28. — 29. februārī padomju filma „Ēnas piestātnē”.

1. — 2. martā padomju filma «Lielā ģimene».

3. — 4. martā padomju filma «Talanti un pielūdzēji».

Redaktore H. JEROFEJEVA